

BUKET ANLATIYOR

Merhaba! Yavaş yavaş plej kokuları almaya başlıyorum. Sanırım oldukça sıcak bir yaz mevsimi bizi bekliyor. Burak, herkese aynı şeyi söylüyor: Bu iş o kadar üşümüş ki, artık suuktan buharlaşsa bile şikayet etmeyecekmiş. Ağustos ayında kendisiyle bu konuyu bir daha görüşmek isterim. Her mevsimin bircesinde kısa bir hatırlatma kursu görsək fena olmaz aslında. Neler giyiyorduk, ne yiyip içiliyordu yılın bu bölümünde... Ben, yemek masasında kurpuz görünce "Hamam" diyorum... Artık yaz mevsimindeyiz.

Teyzemleri ziyaretimizde yaşadığımız "perli kulübe" macerasından sonra Burak ve benim aklımıza neşeli bir fikir geldi. Bahçeye, kendimize ait küçük bir ev yapmak! Bunun için havaların ısınmasını bekledik.

Bir yetişkinin yardımına ihtiyacımız olduğu için babamın en keyifli anını yakaladık ve konuyu ona açtık. O da bizi kınadı ve tatil günlerinden birini tümüyle buna ayırmasına söz verdi. Sevinçten uyuyorduk, çünkü arkadaşlarımızla paylaşabileceğimiz küçük bir ev fikri, aklımızı başımızdan almıştı.

Hemen işe koyulduk. Burak evin baya benzersizliğini çizmeye çalışıyor, ben de içine neler koyabileceğimizin listesini yapıyordum.

Bir Cumartesi akşamı babam müjdeyi verdi.

Yarın sabah sizi erken kaldıracakım çocuklar. Evinizi inşa etmeye başlayabiliriz.

Okey!

Pazar sabahı babam bizi uyandırmak için geldiğinde oldukça şaşkıncı.

Ooo, yataklarınızı bile toplamışsınız!

Önceki günden babamın getirdiği malzemeleri, evi yapmak istediğimiz yere dikkatlice taşıdık. Normalde, pazardan dönen babama yardım ederken bile mizmisilenen Bursak'ı bir şeyler taşırken hiç bu kadar istekli görmemiştik.

Babam, evin duvarları olacak tahtaları çakarken, biz de evin zeminini oluşturacak parçaları yerleştirdik.

Bastlar geçmiş, öğle yemeği vakti gelmişti. Yemeği oldukça hızlı yediğimiz için unanemden ufak bir uyan aldıktan sonra, zaman kaybetmeden içimizin başına döndük.

Evin yapımı ilerledikçe heyecanımız artıyordu. Babam, tahta duvarlara iki küçük pencere açtı. Bizden istediği karton, ip ve makasları getirirken niyetini pek anlayamadık... Yarım saat sonra, pencerelerimizi süsleyen küçük şalaziler aklımızı bir kez daha başımızdan aldı.

Muşamba çatısı, küçük kapısı da takılmış evimiz tamamlandı. O kadar mutlu olduk ki, sürekli evin içine girip çıkıyor, pencereleri açıp kapıyorduk. Sanki ilk kez bir ev görmüş gibiydik.

Artık, arkadaşlarımızla buluşup harika zaman geçirebileceğimizi, bilim kulübü ve dedektiflik kulübünün buluşma noktası olabilecek bir yerimiz vardı. Ertesi hafta sonu evi süslemek ve içini düzenlemek üzere arkadaşlarımızla sözleştik. Düşündükçe eve konabilecek onlara çok geliyordu aklıma. Dengelerimiz, seyahat takvimimiz, mikroskopumuz... Acaba Bursak nüle ilgili ne gibi planlar yapıyorduk?

